

● למחלקת סרטים קנויים בטלוויזיה, על הקרנת שלושת פרקי הסדרה מישפחת אופרמן, המבוססת על סיפורו של הסופר הגרמני-יהודי **ליאון פויכטוונג**. סידרה זו, אחת הדראמות המעולות שהוקרנו בטלוויזיה הישראלית, מתארת את תהליך עלייתו של אדולף היטלר לשילטון, מבצע לעיניה של מישפחה יהודית. מישפחת אופרמן מתאר את תהליך שחיקתו של המעמד הבינוני היהודי, ואיטיותו לנוכח עליית היטלר לשילטון, תוך תיקוה ש"נטי-האחריות קנצלר גרמניה ימתן את היטלר ויביאו להתפטר עם המציאות (ראה יומן אישי). בהקרנת סידרה זו שבה ה"טלוויזיה הישראלית על סיפור הקרנת הקרנפים ושאר סרטים קנויים, שהם בע"ל לקח חזונית ישר לצופה הטלוויזיה הישראלי. לרגעים מסוימים נדמה לצופה כי מדובר — להבדיל כמה מאות הבלדות — לא בגרמניה 1933, אלא בימי המהפך של 1977 בישראל, כאשר ניצולי גרמניה 1933 האמינו כי מינויו של מנחם בגין כראש-ממשלה ימתן אותו ויביאו להתפטר עם המציאות וההגיון הפוליטי.

אם כבר שברה הטלוויזיה הישראלית את הטאבו של סידרה דוברת גרמנית, כדאי להביא לפני צופיה את שיבת פרקי הסדרה גלות, המבוססת אף היא על ספר מאת ליאון פויכטוונג, ושהיא בבחינת סידרת-המשך למישפחת אופרמן, שאותה ביים במערב-גרמניה בימאי-הטל-ויזיה המפורסם גרמני **אגון גינתר**.

ארץ טרופית יפה

● למחלקת לסרטי-עודדה של הטל-ויזיה, שהביאה את הסרט שירים ברזי-ליים עם ויניטוס דה מוראס, על משורר הפולקלור הברזילי הנווד, שקידם את ש"ר בוסה-נובה בשנות ה-50 וה-60 בי-בראזיל. תוכנית זו, כך נדמה, נועדה לשרש תרגילי לבימאים ולמפיקים מתחילים של הטלוויזיה הישראלית שמוטב להם ללמוד מסרט זה כיצד מפיקים תוכנית מרתקת על משורר, גם קצב השירים שבתוכנית והביצועים שלהם הוזכרו לי צופי הטלוויזיה הישראלית את הפלאגיא-טיות של התוכנית ארץ טרופית יפה, ש"ר היתה ניסיון ישראלי גרוע ללכת בעיקבות השירים מבראזיל. פרט מוזר אחד: אי-תאמת מועד-השידור של התוכנית לקרא ניכר ברזי דה-ז'אנירו, שהוא אירוע תר-בותי עולמי מהמעלה הראשונה, בעוד כמה שבועות.

צל"ג

אגרה שחוקה

● במקביל להודעה הרשמית של הני-הלת רשות-השידור על הכבדת עול אגרי-רתי-הטלוויזיה לסכום של 2450 שקל ל-שנת 1983/4, פירסמה הנהלת הטלוויזיה את לוח-המישדרים החדש (השני במהלך מחצית השנה, שבה מנהל את הטלוויזיה **טוביה סער**). זהו לוח-מישדרים מה-גרועים והעלובים, שנראו אי-פעם על מסי-כי המרחב, והגרוע שבלוחות-המישדרים של הטלוויזיה הישראלית ב-15 שנות קיו-מה.

הפריס תלוהט' ביותר של לוח-מישדרים זה הוא סידרה מישפחתית בעברית, ב"הפקת הטלוויזיה הלימודית (שעבורה אין הציבור משלם אגרת-טלוויזיה). סידרה ה"מעמידה את הטלוויזיה הכללית כעני-ב"פחה, שאין בכוחו לייצר ולהפיק סדרות עצמאיות. גם החזרת הסידרה דאגאט, בפניגור של שתי שנתות-הקרנה, באה אחי-רי רוב תחנות-השידור בעולם (בשל חי-סכון בדמי רכישת הסידרה).

לסדרות אלה מצטרפת גירסה מיושנת מהבי-ביי של בית מימון לעתיקות על-פי **צ'ארלס דיקנס**, ומופע בנוסח ה"חידון המוסיקלי של **יצחק שמעוני** ב-ימי שלוש הרדיו, תחת הכותרת אגרו, אף הוא בהנחיית יצחק שמעוני. גם ה"הקרנה החוזרת והמימנת של שרתני לך ארצי, וסדרות סוג ג' נוסח ויין ושווסטר, זוהי הולביוד — אינם הופכים את מסך הטלוויזיה הכללית לבעל משיכה כלשהי עבור הצופה שימשיך למקד את מרצו במישדרי הטלוויזיה הירדנית, ובתחנות-הכבל השונות, הצעות במדינה כפטריות.

ההערה של סער וההארה של יערי

תקנה של רשות-השידור קובעת כי על כל עובדי-רשות, ברדיו ובטלוויזיה, לחתום — עם הגיעו למקום-העבודה — על גיליון-הנוכחות שלו, ולחתום עם צאתו מהעבודה באותו גיליון. אחד מעובדי הטלוויזיה המסרבים לבצע תקנה זו, בטענה כי זמן-העבודה שהם משקיעים אינו יכול להיות נאמד אך ורק בנוכחותם בבניין הטלוויזיה, הוא ראש-השולחן למיזרח-התיכון **אהוד יערי**. כתוצאה מסירובו לחתום על גיליון-הנוכחות קיבל יערי בשבוע שעבר

מנהל-טלוויזיה סער הערה בכתב-ידו

מיכתב ממחלקת-המנגנון של רשות-השידור. המיכתב תבע מיערי להתחיל לחתום על גיליון-הנוכחות, בדומה לשאר העובדים ברשות-השידור. למיכתב צורפה הערה בכתב-ידו של מנהל הטלוויזיה, **טוביה סער**, בה ביקש מיערי לעשות כן.

אהוד יערי תלה את המיכתב של מחלקת-המנגנון, בעל הערתו של סער, על לוח-המודעות של מחלקת-החשדות, והעיר לירידי: "אם אינם מאמינים לי שאני עובד, יש להם בעיה רצינית."

האורח נדרש לשלם 2450 שקל עבור אגרה שחוקה של רשות-השידור, המעדיה על התפוררותה של הטלוויזיה הישראלית והפיכתה לתחנת-כבל עם סרטים באנגלית, ומהדורות חדשות בלתי-אמינות בעברית.

מאחרי הקלעים

האמיצים הנועזים

בתוך מחול ההתפטרות והציאות לי-חופשה-ללא-תשלום הפוקד את בניין ה"טלוויזיה (שבמהלכו פינו את מקומם כבר יותר מ-20 עובדים ברמת שונות), נשר-כחים אותם הממשכים לעבוד בטלוויזיה למרות הכל.

עובדי-טלוויזיה בכירים כחיים **יבין**, **יעקב אחימאיר**, **יאיר אדוני**, **יורם רונן** ואחרים, שכל אחד מהם יכול היה לקבל עבודה בשכר כפול ומשולש בשוק החופשי, ממשכים לעבוד בתוך בניין-הטלוויזיה, ומצהירים לא-פעם כי הם ה"אחרונים שיעזבו את הטלוויזיה.

צעירי העובדים במחלקת-החדשות מכי-נים עובדים אלה, באחרונה, בכינוי ה"אמיצים הנועזים". על נכונותם להמשיך ולתפקד, למרות ימיה-השחית-התיקשור-תית שידרה על הטלוויזיה, ששיקלי-הדעת המיקצועיים שלה מזכירים את תחנות-השידור הממלכתיות במיזרח-א"י רופה.

מסכי צה"ל

שמועות עקשניות, המנסרות בחלל בני-יין-הטלוויזיה בירושלים, מספרות על כך שמנהל מחלקת-התוכניות החדש **צבי** (**צביקה**) **שפירא**, מתעתד להביא לי-מסכי הטלוויזיה תוכנית-ראיונות חדשה ונוספת, כדי לסייע לבכירי המגישים של גלי צה"ל, **יצחק בן-נר** ו**אלכס אנ"ק**.

התוכנית החדשה, כך אומרים יודעי-דבר, עשויה לקום במתכונת ראיונות טובים השניים הנועזים בחוטרון והינאי טרון בל-אביב, המתפרסמים במוסטי יום שישי. מימושה של תוכנית זו עשוי לרוקן את גלי צה"ל משני כוכביו.

לפני רשות-השידור, ובעיקר הטלוויזיה, ועד מהרה תגיע הרשות לכדי פשיטת רגל כלכלית, ולא תוכל לעמוד בהתחייבו-יותיה כלפי העובדים, הספקים ומישרד התיקשורת. התוצאה תהיה, לדעת עובדים אלה, מימוש כוונתו של שר-האוצר, יורם ארידור: שיתוק פעילותה של הטלוויזיה, בנוסח שיתוקה של חברת התעופה אל עז, שינוי המיבנה האירגוני והתיפקוד התיקשורתי, תוך פיסורי לא פחות מאשר 400 מעובדי רשות-השידור.

החדר של צמח

כרגע כועסים בבניין-הטלוויזיה על חדר, ולא על צינוור ידיעה זו או אחרת. החדר בחדשות הוא חדרו של **יוסי צמח**, האיש קיבל חדר לעצמו בבניין הסובל ממועקת-ידור חמורה.

בעוד שהפקות-טלוויזיה חשובות מוע-ברות לבניין חוטי ירושלים, מסר מנהל-הטלוויזיה, **טוביה סער**, חדר בבניין הטלוויזיה לצמח, בטענה שהוא כימאי-חדשות ראשי (תואר לא-קיים עד לאותו יום — שהרי בטלוויזיה מצוי **יצחק גורן**, שתוארו הוא, ראש הבימאים). בין אותם שהועברו לבניין חוטי ירושלים מצויים מנהל הטלוויזיה לשעבר, **יצחק שימעותני** ואמתר סופר.

פסקול

שרה'לה לא שרה שר כזה

עם בואו של ישראל פלג במקומו של העיתונאי (כיום נספת לענייני-עבודה בר-שינגוטן) **דניאל בלוך**, כנציג המערך בוועד-המנהל של רשות-השידור, נפתח עידן הייצוג הריאלי של המערך בוועד המנהל (בלוך והנציג האחר ניסים אלמוג, מנהל בית ברל, היו בבחינת, אופוזיציה יצרנית). פלג ממרר את החיים לחברי הוועד-המנהל, החל לשמש-מישקל-נגד מילולי לנציג הליכוד, **אהרון סאפן**. אחד מחברי הוועד-המנהל הגיב על הנמ-צרות של פלג בתפקידו: "וכך גולד לנו, במו"ט, הצמד פאפו את פלגו" ● ה"ספורט המקובל כיום על יותר מעשרים בוגרי חטיבת-החדשות, הנמצאים בחופשה-בלא-תשלום, הוא להתבונן בעת שידורי-מבט בשעוניהם. הסיבה: קיצוץ של מהי-דורות מבט, ברובו, מ-30 דקות-שידור ל-24. כתבים-בחופשה אלה רואים באי-מילוי הזמן הנתון של מהדורות מבט כישלון של הצמד **יאיר שטרן** ו**מיכאל קרפין**. אמר אחד מהם: "תאררו לעצמכם עיתון יומי, שבעמוד האחרון שלו, אין סימני-דפוס, והוא לבן כשלגו" ● שוב משבר בין כוכבת לשיר בעמק, **שרה'לה שרון**, לבין מנהלי מחלקת-הבידור של הטלוויזיה, וגם הפעם בשל לחצי מנהלי מחלקת-הבידור להבאת זמרים עירוניים

כוכבת שרה'לה שרון כעס ופירסומאי אילנית

למישדרים. האורחת האחרונה היתה ה"זמרת **אילנית**, שסוכני-הפירסום שלה הציפו את עיתוני סוף-השבוע של ס"ז בשבט בתמונותיה, כאירוע המרכזי של התוכנית לשיר בעמק. השמועה טוענת, לדעת שרון אמרה לאנשי מחלקת-הבידור, על מישקל שירי-ילדים ידוע: "שרה'לה לא שרה שיר כזה..."

שניהל בעיקר את מאבקי המימון עם מישרד-האוצר גם בעיתות-שפל, כפי ש"היה בשיא המשבר ארידור-שפיגלמן, ובי-מקביל הצליח לחסוך במערכות ההפקה השונות. לדעת עובדים בכירים אלה, לא יצליח יורשו של עבאדי להתמודד עם מיכלול הבעיות הכלכליות והניהוליות הניצבות